

ಜಮನಿಯಿಂದ ಬಂದ ಪಿಂಗಳು

‘ಆಧ್ಯಾತ್ಮ’ – ನೆಮ್ಮೆದಿ ಅರಿಸಿ ಈ ಪದದ ಹಿಂದೆ ಬಿಳ್ಳವರು ಅನೇಕರು. ವೈವಿಧ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಹೊಂದಿರುವ ಭಾರತ ಆಧ್ಯಾತ್ಮದ ನೆಲ್ಲೀಡು. ಶಾಂತಿ – ನೆಮ್ಮೆದಿ ಹುಟುಕೆಂಡು, ಧಾರ್ಮಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಬೆಂಜುತ್ತಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವ ವಿದೇಶಿಗರ ಸಂಖ್ಯೆ ಸಹಸ್ರಕ್ಕೆ ಏರಿದ್ದು.

ತಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿನ ಒತ್ತುತಡದ ಜೀವನಕ್ಕೆ ತಿಲಾಂಜಲಿ ಇಂತ್ಯು ಜೀವನದ ಉಳಿದ ಹಾದಿಯನ್ನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮ – ಯೋಗಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಿದಲ್ಲಿರೆ ಭಾರತಕ್ಕೆ ದಾಪುಗಾಲಿಡುವ ವಿದೇಶಿಗರು, ಇಲ್ಲಿನ ಜನ – ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅವರೂ ಒಬ್ಬರಾಗಿ ಬೆರೆಯುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕು ಹೊಗಿ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಪರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುವ ಜಮನಿಯ ಪಿಂಗಳು ಒಬ್ಬರು.

ಮೈಸೂರಿನ ಗಣಪತಿ ಸಹ್ಯಾದಾನದ ಆಶ್ರಮದ ಭಕ್ತರಾಗಿರುವ ಪಿಂಗಳು 17 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪಾರಂಪರೀಕ್ಷ ಸಾರ್ಥಕೊಂಡಿದೆ ಅತ್ಯೇಯ ಬಂಡನಾಟ ಬೆಳೆಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. 58ರ ಹರೆಯದ ಆಸುಪಾಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಪಿಂಗಳ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ 16ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯೇ ಯೋಗದ ಬಗ್ಗೆ ಅಸ್ತಿ ಮೊಳಕೆಯೊಡಿತ್ತು. ಜಮನಿಯ ಸ್ವಾಗ್ರಹ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯೊಬ್ಬರು ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿದ್ದು ಇವರನ್ನು ಆಕಾರಿಸಿತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾದ ಪಿಂಗಳು 18ರ ಹರೆಯದಲ್ಲೇ ‘ಹರ ಯೋಗ’ ಕಲಿತರು. ಆದರೆ, ಆಗ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಲು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಯೋಗದ ಕುರಿತು ಹಲವಾರು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ ಅವರು, 29ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದರು.

ಈ ಹೊತ್ತಿಗಾಗಲೇ ಯೋಗದ ಬಗ್ಗೆ ಬಂದಪ್ಪು ಜ್ಞಾನ ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದರು. ಕುತೂಹಲಗಳ ಮೂಲಕೆ ಒಡಲಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾರತವನ್ನು ಏಕೈಕಿಸಿದರು. ಯೋಗದ ತವರಿನ ವೈವಿಧ್ಯ ಕಂಡು ಬೆರಗಾದರು. ಇನ್ನುಮ್ಮೆ ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು

ಸಿರಿಧಾನ್ಯಕ್ಕೆ ಮನಸೋತೆ ಪಿಂಗಳು

ಇಲ್ಲೇ ಕಲಿಯಬೇಕು ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಖಿಗಳ ಅವರನ್ನು ಈ ನಾಡು ಒಹುವಾಗಿ ಸೇರಿಯಿತು. ಜಮನಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾಜ ಸೇವಕರಾದ್ದ ಅವರು, ಯೋಗ – ಧ್ಯಾನ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮವನ್ನು ಅರಿಸಿ 1992ರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ 6 ತಿಂಗಳು ಭಾರತದ ಪ್ರವಾಸ ಕ್ಷೇಗೊಂಡರು. ಆಗ ಮೈಸೂರಿಗಳ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದರು. ಆ ವೇಳೆ ಯೋಗ ಕಲಿಯುವ ಅವಕಾಶ ಸಿಗದೆ ನಿರಾಸೆಯಿದರೇ ತವರಿಗೆ ಮರಳಿದ್ದರು. ಕೆಲ ವರ್ಷಗಳ ಬಳಿಕ ಮತ್ತೆ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಬಂದು ಆಧ್ಯಾತ್ಮ – ಯೋಗದ ನಂಬಿ ಹಳ್ಳಿಕೊಂಡು, ಅದರಲ್ಲೇ ನೆಮ್ಮೆದಿ ಕಂಡುಹಾಂಡಿದ್ದಾರೆ.

‘ಯೋಗ – ಧ್ಯಾನದಿಂದ ಶಾಂತಿ – ನೆಮ್ಮೆದಿ ದೊರತಿದೆ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಬಂದ ನಂತರ ನನ್ನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮದ ಕಳ್ಳಿ ತೆರೆದಿದೆ’ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಪಿಂಗಳು, 17 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ಸಮಯವನ್ನು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಯೇ ಕೆಡಿದ್ದಾರೆ. ವರ್ಷದ ಮೂನಾರುಲ್ಲಿ ತಿಂಗಳು ಜಮನಿಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ.

‘ಆಧ್ಯಾತ್ಮದ ತಳಹದದ ಮೇಲೆ ಭಾರತ ನಿಯಿದೆ ಹಾಗಾಗಿಯೇ ಇಲ್ಲಿನ ಕುಟುಂಬ ಪದ್ಧತಿ ಗಟ್ಟಿನತವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಜಮನಿಯಲ್ಲಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮದ ಪ್ರಭಾವ ಕಡಿಮೆ. ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಆಜವಾಗಿ ಬೇರೂರಿವೆ. ಆದರೆ, ಜಮನಿಯಿ ಜನರು ಈ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಮರತು ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ವೃದ್ಧರಲ್ಲಿ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಇನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿವೆ. ಆದರೆ, ಯುವ ಹೀಗೆ ಸದಾ ಹೊಸರನ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಅಧುನಿಕ ಬದುಕಿಗೆ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಭರದಲಿ ಹಿಂದಿನ ಹಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಮರಯುತ್ತಿದೆ. ಈ ಬದಲಾವಣೆ ಭಾರತಕ್ಕಡಿತ ಜಮನಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಪಿಂಗಳು.

ಇಲ್ಲಿನ ಯುವಜನರೂ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಮಾರುಹೋಗಿರುವದರ ಬಗ್ಗೆ ಬೀದ ವೃದ್ಧಪಡಿಸುವ ಪಿಂಗಳು, ‘ಭಾರತೀಯ ಜನ ಜೀವನದಿಂದ ನಾವು ಸಾಕಷಿ ಕಲಿಯಬೇಕಿದೆ. ಆದರೂ, ಜಮನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮಾತ್ರ ಮತ್ತು ಕೃತಿ ಒಂದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಕಾಳಿವುದು ಕಡಿಮೆ’ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಪಿಂಗಳು.

ಇಲ್ಲಿನ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಆಸರಣೆಯೂ ಅವರನ್ನು ಬೆರಗುಗೊಳಿಸಿದೆ. ದೀಪಾವಳಿ, ಗಣಪತಿ ಹಬ್ಬಿ, ಯುಗಾದಿ, ದಸರಾ ಇವಲ್ಲ ಭಾರತೀಯರ ಪಕಟಿಯ ಸಂಕೇತಗಳಿಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಕಂಡಿದೆ. ‘ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ದ್ವಾರ್ಪಾಠ ವಿಶ್ವವಿಷಯ ಇನ್ನು ಅವಕಾಶವೇ ಸ್ಥಿತಿ. ಜಂಜೂಸವಾರಿಯನ್ನು ಟೆ.ವಿ.ಯಲ್ಲಿ ನೊಡಿದ್ದೇನೆ. ದಸರಾ ಏಷ್ಟು ಸುಲ್ಲಿ ದೆಶ – ವಿದೇಶಗಳಿಂದ ಜನ ಸಾಗರದೇ ಹರಿಯಬಂತುದೆ. ಹತ್ತಿರಿಂದ ನೋಡಬೇಕಂಬ ಆಸೆ ಇನ್ನು ಕ್ಷೇಗೊಳಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ಬೇಸರಿದಿಂದ ನಡಿಯುತ್ತಾರೆ.

ಕಾನಿವಲ್, ಕ್ರಿಸ್ತಮಾಸ, ಕಸ್ಪರ್ ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಜಮನಿಯಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸಿಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಇಲ್ಲಿಯನ್ನು ಧಾರ್ಮಿಕ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಗಳು ನೇಡಿ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೆಳೆದುಕೊಂಡಿದೆ ಎಂಬ ಭಾವವನ್ನು ಅವರು ವೃದ್ಧಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯೋಗ – ಧ್ಯಾನಕ್ಕಾಗಿ 27 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಮಾಂಸಾಹಾರ ವಚನಸಿರುವ ಪಿಂಗಳು, ಭಾರತೀಯ ಶೈಲಿಯ ಆಹಾರ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೇ ಜಮನಿಯಿಲ್ಲಾ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಾ, ರಾಗಿ, ಕೆಪಕ್ಕೆ ಅವರ ಉಪದಲ್ಲಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ಪಡೆದಿರುತ್ತವೆ. ರಾಗಿ ಮುದ್ದೆ ಬಲು ಇವು ಸಿರಿಧಾನ್ಯಗಳಿಂದ ಅವರೇ ಅಡುಗೆ ತಯಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ‘ಸಿರಿಧಾನ್ಯಗಳು ನಮ್ಮ ಆಧ್ಯಾತ್ಮವನ್ನು ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಡತ್ತವೆ. ಅತಜಾರಲದ ಸಹಾಯದಿಂದ ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ಸಿರಿಧಾನ್ಯ ಖಾದ್ಯಗಳನ್ನು ನಾನೇ ತಯಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ’ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಪಿಂಗಳು.

■ ಸುಮಾ ಬಿ.